

Escut heràldic de can Maçana

El Bruc

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Can Maçana
Emplaçament Dovella central de la porta principal
Alçada: 716

Coordenades:

Latitud: 41.61007
Longitud: 1.76721
UTM Est (X): 397281
UTM Nord (Y): 4607218

Classificació

Número de fitxa 08025-283
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (NNSS 25/03/1992; Pla Especial Montserrat 16/02/1988)
Número inventari IPA, núm. 4062
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 08025A016000170000YX
Fitxes associades:
[Can Maçana](#)
Autoria de la fitxa Gemma Estrada i Planell i Josep-Vicenç Mestre i Casanova

Descripció

És l'escut del monestir de Montserrat. En les representacions heràldiques apareix un grapat de muntanyes (d'or) situades a la part baixa de l'escut (el melic) sobre el camper de gules (vermell en heràldica), amb una serra (també d'or) tallant-les pel damunt situada a la part coneguda com punt d'honor. Aquesta representació té a veure amb la pròpia etimologia de la muntanya de Montserrat. El nom prové de mont, muntanya, i serrat, entès com una cadena muntanyosa. Serrat prové del llatí serra que vol dir xerrac. Així la forma de la muntanya, amb turons i crestes lligats els uns amb el altres, ens recorda perfectament les pròpies dents del xerrac. A la part superior hi ha la data de 1791, quan era abat del monestir José Arredondo (1789-1793). L'escut apareix damunt d'una mena de roba que actua de suport.

Observacions:

El número d'inventari de la Generalitat (IPA, núm. 4062) registra can Maçana Aquest escut es troba a la dovella de la porta principal.

Història

Als segles XVI-XVII va entrar en decadència. Pertanyia a un sol propietari que ho va capbrevar com a zona agrícola i va acabar traspasant-ho al monestir. Segons el capbreu del 1791, la casa pertanyia a la família cognominada Maçana que la va tenir en propietat entre els segles XVI-XVII. El darrer representant de la nissaga, Jacint Viladés i Maçana va ser el que permutà la hisenda amb el monestir de Montserrat a canvi d'una altra masia a Masquefa, actualment també coneguda com can Maçana. El monestir va utilitzar la casa per a granja i hostel.

Bibliografia

Capbreu de Montserrat 1496.(2006) Associació Cultural del Montserrat. p. 148
ESTRADA I PLANELL, Gemma (1991) El Bruc, el medi, la història, l'art. Edit. Publicacions de l'abadia de Montserrat. Btca. Abat Oliba. p.89-90-136.
HUÉLAMO, J.M; LAUDO, S; SOLIAS, JM; (2007) Inventari del Patrimoni Cultural del Parc Natural de la muntanya de Montserrat. Patrimoni immoble II. Generalitat de Catalunya p.6

